

1

Worth & Son
Montgomery

Berryville 99/19302

Заглавие
МАХАЛОТО.

МАХАЛОТО.

ВИЕ СТЕ НАЙ-ДОБРИТЪ.

9 година.

23 лекция на общия класъ, държана на
29.I .1930 год. Изгрѣвъ.

3

Отче наш.

Въ думата "зора се зазорява" дайте единъ отчетъ само, въ
р придората каква е зората, какво представлява сама по себе си.

Размисление.

Едно забавление за дълца. (Учителятъ показва едно махало, съ къто се мърятъ течениета въ човѣка). Това е една кофа, съ която може да се карва вода. Сега нѣкое отъ васъ искате за знаете, какво означава. Природата не го създала. Значи въ природата съществуватъ известни сили, които действуватъ така, но този образъ тѣй, както хората го направили да върчаватъ ако се държи ръката отдуло да се изолира, показва енергията, която текатъ въ човѣка въ едната и другата ръка. Раздѣлени сѫ на вътрѣшни градуси, но същевременно сѫ така елементарни. Има течения, които сѫ здравословни, има течения, които сѫ болезнени. Болезните течения, често тази стрѣлка, която е чувствителна се обрѣща на едната и на другата страна, се върти, магнитическа е. Може да се опредѣли, какво е състоянието. Всѣки човѣкъ може да се познае нервенъ ли е, какви сѫ мислите, тревожи ли се, ако мисли положително, дѣлката показва, пессимистъ ли е, ако не е стрѣлката играе. Каквото е човѣкъ, такъва става и иглата, ту на едната ту на другата страна се движи. Стрѣлката е вътрѣ. Това е коприненъ конецъ, да се изолиратъ течениета. Всѣ единъ човѣкъ е таково едно махало, като те хванатъ отгорѣ за влагата, ще показвашъ. Единъ човѣкъ е таково махало, влѣзе въ едно общество, казва: Не зная, неразположенъ съмъ, нервно напрѣгнатъ, послѣ се чувствува радостенъ. Какъ ще го крѣстите, какво ма хало. Скрѣбните хора се въртятъ по единъ на радостните хора се въртятъ по другъ начинъ.; глупавите се въртятъ по единъ начинъ, разумните се въртятъ по другъ начинъ. Се въртение има. И глупавите се въртятъ. (акъ се движатъ). Много искате, изведенажъ. (Учителятъ върти махалото.) туй показва, какъ се върти земята. Човѣкъ е единъ чувствителенъ уредъ. Човѣцкото тѣло е иляди пъти по-чувствително, отколкото това махало. Всичките тия състояния, които денемъ вие минавате, ту грѣшици ставате, ту светии ставате, едно махало сте. Казвате: не съмъ раб положенъ днесъ, нѣма да се моля. Щомъ нѣмашъ пари, че се молишъ и оттатъка ще минешъ. Идешъ при бабулина, че се молишъ. Щомъ джоба ти е пъленъ, изправишъ се гордѣтази поза, осакава зависи, нѣмашъ убѣждения. това сѫ нѣща наложени отвѣнъ. Дойде офицеръ, войника се изправи, замине си, отпусне се; дойде учителъ, ученикъ се изправи, замине си, той се отпусне. Тѣзи положения сѫ наложени отвѣнъ, това не представлява нѣщо съществено. Тома е смалгама, която времето, ще из-

хвърли. Има такими амалгами, научни амалгами има, религиозни амалгами има, щомъ амалгамата изчезне, и нигледалото изчезва~~казвамъ~~: има пръходни нѣща, които се отразяватъ на тия вътръшни състояния. Трѣба да различавате съе състояния отъ състояния. Не съмъ разположенъ, съществено ли това неразположение. Много съмъ радостенъ. - Съществено ли това състояние, твоя радостъ ли е, или е отрѣжение~~Законътъ~~ е такавъ~~какъ~~ въ махалото, който е радостенъ, ако турите другъ при него, който е по-радостенъ, веднага ще произведе точно обратенъ ефектъ. Турите при нѣкой скърбенъ другъ по-скърбенъ, ще произведе обратенъ резултатъ, той ще стане радостенъ. ~~Казвате: запо?защото едно състояние може да се смѣни съ друго.~~ затуй именно ставатъ тия въчни промѣни, човѣкътъ промѣни се дѣлжа~~з~~ на физическия свѣтъ, както ставатъ~~сега разбира се не само това, но онѣзи учени чора, които изслѣдватъ, тѣ заблѣзватъ извѣстни движения, които ставатъ, нѣкои ги турятъ по ржката има линии. Тия линии показватъ, че има течения. Въ хиломантиято това сѫ течения. И слѣдователно, ако течението е сило, ако туришъ туй махало отгорѣ на линията, започва да се движи по линията на умъ, или започва да се движи по линията на сърцето. Не само това, онѣзи, които наблюдаватъ, че заблѣжатъ, че има извѣстни движения които се подаватъ на туй махало, които показватъ състоянието на индивида, какво~~е~~ Запримѣръ въ туй направление, както ги виждаме, се заблѣзватъ трептеніе на тази стрѣлка отгорѣ. ~~казвамъ: чомѣкъ~~ трѣба да наблюдава своето махало, всѣка сутринъ, като стане, всѣки единъ си има по едно таково махало. въ себе си~~и~~ и още не е уредилъ. Като съчетае човѣшкото махало...~~

Сега по нѣкотъ путь вие питате, вие дававет много ижчи въпроси, пита ме нѣкой: колко пари имашъ въ джоба. Пита ме нѣкой, колко пари имашъ въ джоба си, иска да знае едно отъ идѣтъ: или иска да му даде, или иска да му вземе. ~~казвамъ: имамъ двѣ стотинки.~~ - Нека стоятъ за тебѣ. ~~казвамъ: имамъ хиляда лева.~~ - Дай ми 500 лева на заемъ. Доиде нѣкой въ нѣкое общество; ~~казвамъ: кой е~~ най-почтения, най-голѣмиятъ. Защо търси най-голѣмиятъ, най-почтениятъ. Защо иска пари на заемъ, да му направи услуга. Доиде нѣкой пита: кой е отъ васъ най-герой, сиѣлъ човѣкъ, който знае да стрѣля. Иска да образува хайка, чета. Всѣки търси съответствующи индивиди въ свѣта. Та отъ невидимия свѣтъ, свѣтъ~~тъ~~, въ който живѣте често ви рекрутиратъ, всѣки денъ иже и жени ви рекрутиратъ. Ходишъ стрѣляшъ въгората, но никакъвъ заекъ нѣма, всички патрони изхарчени, ище не убиешъ, цѣлния денъ го рекрутиратъ. Ходи, бубъ, бумъ. Нѣкой отъ васъ може да е~~бълъ~~ на нѣкой свадба на тѣзи турски тѣлани думъ. демъ~~казвамъ:~~ ако ние дойдемъ да се освободимъ отъ тия противорѣчия, да видимъ,

какво смъшно положение се намираме. Запримъръ, нѣкой често ме пита: каква, каки нѣщо ново. Азъ зная какво. Кажи въ джоба, какво имашъ. Да дамъ нѣщо. Работата съ даване не се разрѣшава. Животътъ всѣкога дава, той не се различава. То е въ разбирането вътре, ако ти можешъ да разберешъ. Запримъръ въ дадения случай азъ питамъ числото 5 идейно число ли е, или просто като едно изражение. Кажете, вие какво чувствувате, числото петъ идейно ли е число ли или не ~~ега~~ вие сами ще си дадете миѣнието, туй въ сѫщностъ, което прѣдполагате. Вие казвате: идейно. Ислото 6 въ дадения случай идейно ли е сега. Но вие се смущавате, не сте свободни, на щрекъ сте да ни би ви хванатъ. Когато се надуватъ хората с така. Запримъръ нѣкой отъ васъ не искате да четете да не би да направите една погрѣшка, стѣснявате се. Най-първо всѣки езикъ си ма свое правописание. Ямъ какъ се пише на български? Съ я ли се пише. Я дене, ядене, нѣма какво да се спирате, яденето какво означава въ дадений случай. Когато човѣкъ яде наблюдавай го, ти ще го познаешъ по яденето. Кажо седне на трапезата, ще го познаешъ, какво мисли за тебе, добро ли ще ти направи, като го нахранишъ, или лошо ще направи. Слѣдъ врѣме отъ яденето отъ едно чувство на яденето, като го угостишъ ще познаешъ за бѫдаще, какво ще ти направи този човѣкъ затово ядене, какво ще излѣзе отъ яденето. Ако на=льдавашъ първите десетъ хапки както взема хлѣба, какъ отхапва. Той това може да го направи несъзнателно, както това махало е несъзнателно, но мисълта въ него ще се изрази. Както взема хлѣба, ще го познаешъ. Дайте му една пита, не му давайте малко. Опечете му една пита и го оставете той да я разчупи, опичете еднакокошка и оставете той да я разкъса. Турете една паница съ една хубава лѣжица є и винте, какъ ще започне, оставете цѣлата пита, цѣлата кокоска. Българитъ, когто живѣяха 500 години подъ турцитъ се научиха да угощаватъ турцитъ да не има правятъ ~~ровосъдно~~ зло. Всѣкога, когато българитъ хранитъ турцитъ знаеха свойствата на свинята, че турчинътъ, въ който страстъ сѫ сильно развити, турчинътъ е на поврѣхността, турчинътъ бѫше пратенъ при бъгарина, българитъ да вѣпитатъ турцитъ. И турцитъ вѣзпитаха българитъ. Защото на турцитъ бѣха главитъ вдигнати отзадъ, развити сѫ отзатъ тѣхнитъ глави. Турчинътъ не му мисли и много. Турцитъ не сѫ единъ мислящъ народъ. Сега турцитъ, когто дойдоха да завладѣятъ българитъ, бѣха хоръ на кѣфа. Ако бѣха разумни тѣ за 500 години тѣй както се разрѣдиха въ бѣла Европа, изгубили почти всичко, до Виена дойдоха. Тия турци бѣха се забравили. Тия турци бѣха се позабравили, тѣ започнаха да гонятъ своите сultани. Той бѫше най-прочутниятъ султанъ, който єе ходи да се бие съ Тамерланъ. Втория

Изтъ може да научите, кой бъше. Историята с едно огледало, Човъкъ може да играе ролята на турциятъ. Човъкъ може да играе ролята на Кемерлана. Човъкъ може да играе ролята на Наполеона. Колко връме продължи държавата на Наполеона. Работитъ, които бързо ставатъ бързо се развалиятъ; работитъ, които медлено ставатъ, медлено се и развалиятъ. Законъ има. Вие не можете да ускорите нѣщата въ природата. Съ каквато бързина нападете, каквото ще биде нападанието, таково ще биде и отстъплението. Раконътъ е почти същиятъ, въ единъ прливъ, колкото прливътъ е силенъ, толковъ и отливътъ ще биде. Тъй щото въ реакциитъ тръбва да знаете, както се проектира вашата мисъль, каква ще бъде и реациията. Тръбва да знаете, че всяка мисъль има своя реакция, всяко чувство има своя реакция, всяко убъждение има своя реакция, всяко едно върху има своя реакция. Тръбва да знаете, реакциитъ ще дойдатъ отвънъ. Именно човъкъ всяко тръбва да се спира, когато дойде въ свъта, той мисли върху реакциитъ, които ще дойдатъ. Да допуснемъ сега, че вие забогатявате. Ще дойде реакция въ ботагството. Най-първо между окръжавящите хора, между които сте, ако съ бъдни, се показватъ учтиви, но посълъ започватъ да се групиратъ около ви, когато вие минете се не кажатъ нѣщо по вашъ удредъ нежелателно, че започнатъ да се разпространяватъ слухове, отъ кидъ сте взели това богатство. Дали тия слухове ще бидатъ върни или не, то е другъ въпросъ. Хората може да кажатъ, каква ще бъде реациията. Ако не сте разумни, вие можете да си създадете цѣла една катастрофа. Да допуснемъ, може да имате сиромашия, защото богати хора има сиромаси, но защото има хора богати съ сиромашия. Азънаричамъ бъднитъ хора богати съ сиромашия, богати сиромаси хора. Има сиромаси хора, които, като видишъ, съжалявашъ. Другъ, като видишъ, съжалявашъ, че не е по-сиробахъ. Азъ: малко му, още / тури. Този, който стъпилъ на врата, искашъ да още стъпли повече. Питамъ: защо? Азъ минавамъ покрай този човъкъ, защо съмъ недоволенъ. Тази мисъль не е моя. Туй показва онова същество, или този човъкъ създава около себе си течения - една аура такъв туй влияние, което той възприема като минавамъ покрай него чувствувамъ влиянието, което азъ имамъ. Искамъ да туря крака си отгорътъ, този човъкъ нищо не ми е направилъ. Минавамъ покрай него и новъкъ бъдещъ, нищо не ми е направилъ говори, но мъ мене се заражда желание въ душата ми да му направя нѣщо. Тази мисъль пакъ не е моя. Другъ въ дадения случай иска да му помогне. Слъдователно, предава се мисъльта / у мене или този човъкъ дошълъ въ съзнание да раз развива идио нашикъ диски съ една мощнна сила. Казва: добъръ е свѣтътъ, азъ не бъхъ уменъ, азъ създадохъ около себе си лоша връда. Той се коригира, коригира, създаде се една силна

Мисълъ. Веднага неговата мисъл се пръдева, започвамъ дасе разговарямъ, като мина покрай него, казвамъ: уменъ чомеќ е този, може да му се помогне. Казвамъ сега: Въ всъко едно общество или всъки единъ човѣкъ, който се яви на земята, не искате, че нѣщата може да се дадатъ даромъ, трбва да се образува една мощна мисъл въ ума, трбва да се образува едно мощно чувство въ сърцето, да потече. Който билъ сухъ изворъ да потече, човѣкъ има мяза на сух изворъ, иной пътъ трбва да потече, всички ще започнатъ да говорятъ, че съхиятъ изворъ станалъ вламенъ. Казвамъ сега: вие тѣй, както седите, какво очаквате? Всички очаквате се нѣщо. Но въ този животъ дарбите, които съществуватъ, какъ може да приложите тѣй качествата. Азъ да ви врачуваамъ. Е искамъ, че бѫде може би, т.е. нѣма да бъда такъвъ строгъ пророкъ, че ви прѣдкажа на бѫде приятното на всичка ви, но нѣзъ да искамъ може да кажа нѣщо, което може да не вие приятно. Има нѣща, които не може да кажемъ. Е сме красиви. Питатъ ме: тѣй както не гледашъ, харесвашъ ли ме? Какво мислишъ. Казвамъ: не си много отъ красивите. Ами защо така мислишъ. - Не мисля азъ, но каквото виждамъ, казвамъ. Тѣй, както те виждамъ, не си много отъ красивите. Казва: тѣй не съмъ ли съженъ. Е слабъ си. Този човѣкъ, като казвамъ, той си изказва своето мнѣние, не го скрива, каквото вижда говори. Добре сега, азъ трбва да провѣря неговата мисъл доколко е вѣрила. Чомъ седа да кажемъ азъ знае всичко виждамъ че на вѣждитъ липса единъ сантиметъръ, на ушитъ липса $1\frac{1}{5}$, единъ недонимъръ. На носа му липса $2\frac{1}{10}$, на брадата му липса $3\frac{1}{20}$, на челото липса $1\frac{3}{4}$, азъ го виждамъ, какво липса научно. Туй липса, онай липса, тогава изваждамъ своятъ заключение, че ако нѣма съразмѣрностъ въ мене, може да прѣустроя цѣлото тѣло. Всичко туй, ако живѣя единъ животъ, всички тия числа може да ги наземни, може да ги направи плюсъ, навсъкъдъ измѣнамъ знака минусъ въ плюсъ туй, което липсаше го доставямъ. Срѣдна го втори пътъ, казвамъ: какво мислишъ заради мене, казва: харесвашъ ми се, оправилъ си се. Носътъ е на място, ухото е на място, вѣждитъ си на място, очите си на място, очите си на място, всичко каца-харесва ми се. Има едно чувство, съ което и не оцѣняваме хората. Има една права линия, единъ перпендикуляр спуснатъ отъ челото прѣдъ лицето, това е моралътъ. АВ това е принципъ на природата, тукъ всичките течения ставатъ съразмѣрно, както въ томва махало. Обаче ако вашата уста не излиза вънъ отъ ова махало, и ако вашиятъ носъ не излиза вънъ отъ тази права линия на природата, и ако машата брада не излиза вънъ отъ тази линия, вие сте разуменъ човѣкъ. Чомъ излѣзе, вие се разширявате, ставате активенъ. Вашиятъ носъ се издана вънъ отъ линия, не остава задъ природата. Слѣдователно, постъпката вънъ отъ тази линия на природата не е разумна.

Вие сте взели едно пръдприятие, казвамъ ви: нѣма да го изкарате, понеже разумността ви умѣтъ ви и той не е излѣзълъ вънъ, той останалъ назадъ. Но скъщеврѣменно не сте проектирали вашето сърце и вашето сърце и то останало назадъ. Силитъ на сърцето ви, не си развити, нѣщо ви стъга. Вие се радвате, искате да напривет нѣщо, но нѣщо ви спира. Имате едно движение напредъ и друго назадъ. Дотогава, докато човѣкъ е раздвоенъ въ се бе си, всичкитъ негови дѣйствия съ наполовина върни. Вие имате една дробъ: $1/2$. Слѣдователно, когато имате една втора, тогава резултатътъ е имате двѣ спеселино и двѣ изгубено, имже плюсъ двѣ и минусъ двѣ, даватъ нула. Резултатътъ е нула. Нула значи сте въ положението, както сте влязли, така сте излязли. Отивате да слушувате, двѣ спечелите, двѣ изгубите, имате една нула. Тази нула показва, че тръбва да подобрите лошитъ условия. Тия лошитъ условия съ хората наоколо, всичкитъ хора, които влизатъ въ тази наука, тѣ измѣнятъ тома състояние, ще има дадете единъ банкетъ, че щи угоститъ, че ги викате втората недѣля, третата недѣля, като ги викате, като знаете да говорите слѣдко, веднага ледовете и снѣговѣтъ около васъ ще започнатъ да се топятъ. Вие казвате: добъръ е Господъ. Тръбва да се покажемъ малко добри. Добър вие сега ще кажете: Нима тръбва сега да подкупуваме хората. А нима тръбва да опълчаваме хората противъ себе си. Хората не тръбва да се подкупуватъ. То е минусъ. Харчиши енергия да давашъ отъ себе си, не искай да ги подкупувашъ. Мислите ли, че ако не искате да го подкупите е по-благородно? Позкупете го, нищо повече. Ами че ти, когато обичашъ нѣкой човѣкъ или го подкупувашъ. Когато майката обича своето дѣте, не го ли подкупува. Природата подкупува на общо основание. Но ще дадешъ нѣщо на човѣка. Тъй като го подкупишъ, че го подкупишъ на хасъ. Като го подкупишъ, дай му единъ милионъ. Ти му давашъ сто хиляди лева подкупъ. То е другата страна, подкупъ може да го обѣрнешъ: подкупи го въ прават смысъль. Или каква дума да употребимъ вместо подкупъ. Привлечи го. Нѣщо още по-благородно, дайте. Упрѣдразположи го. Упрѣдразположи единъ човѣкъ, онова, което нѣма въ себе си, ако той е единъ човѣкъ, на който силитъ не съ балансиран, внеси известни елементи, вижъ. Тръбва нѣкоги отъ васъ да изучавате химията. Тамъ известни киселини, като се съединява съ глицерина, ако се съедини глицерина еъ единъ елементъ отъ мекитъ, ако го съединишъ съ азотна киселина, той чудо ще направи. Динамитъ става. Питамъ сега, ако вие на глицерина на вашата любовъ турите азотна киселина, какво ще стане. Въ веществото на любовта има киселини, като ги съедините съ глицерина, ще стане цѣла експлозия. Именно ще доидете до онази любовъ, има една любовъ, природата е ѝ

ще остави известни елементи на любовта, въ конто ние да внесемъ своятъ елементи, тя иска да ни опита, доколко ние сме умни да направимъ съединение каквото съединение направимъ, такива последствия ще носимъ. Има думи, въ конто тя дава своятъ съединения. Когато азъ говоря за природата, азъ взимамъ нейните съединения, тя си има своя химия. Тя показва, какъ тръбва да се направи, както тя каже, тръбва да се направи. Азъ взимамъ нейните съединения, понеже въ нейните съединения експлозия няма. Любовта може да биде активна безъ да прави зло. Домъ азъ правя съединение и въ мята любовъ има разрушение, по това се отличава човѣшката любовъ отъ любовта на природата, отъ любовта на Бога. Човѣкъ въ своята любовъ няма предъ видъ благото на онзи, когото обича, той всѣкога има предъ видъ своето благо. Когато говорите за човѣшка любовъ, кждъто и да е, ти всѣкога има предъ видъ своето благо. Право е, то е споредъ разбирането, не е лошо. Но тамъ дѣто е достигнало човѣкъ, ялъ, пилъ, може да кажемъ сега се отличава по своятъ резултати. Божествената любовъ на Физическото поле винаги започва съ минусъ. Човѣшката любовъ започва съ плюсъ. Но знайтъ се прѣвръща: минусъ става плюсъ, плюсъ става минусъ. Сега да опрѣдѣлимъ: когато дойде чобията любовъ, човѣкъ всѣкога има едно разширение, той и въ старини на 120 години да е станалъ, винаги има едно разширение, подмладяване, животъ има смисъль, дали е мжъ, или жена, каквото и положение да заема, има разширение. Домъ той дойде въ закона на човѣшката любовъ, постоянно се губи смисъла на живота. Като достигне на 120 години казва: що бѣхъ толковъ глупавъ, тръбваше да си покивъя. Ако живѣлъ единъ порядъченъ животъ на 120 години ще съжалява, че е живѣлъ. Казва: не съмъ знаелъ, какъ да живѣя. Ако е вегетарианецъ, че съжалява, че не е ялъ якошки, прасенца, все ще съжалява. Сега вие, конто слушате, казвате: защо Господъ така е направилъ свѣта. Има единъ свѣтъ, който Господъ направилъ, има единъ свѣтъ, въ конто Богъ живѣе сега. И не ще дойдемъ до свѣта, въ конто Богъ живѣе, не свѣтъ, който е направенъ. То е неговиятъ теркъ, неговата проблема. Въ този направениия Божи спѣтъ, ти ще направишъ нѣщо, тогава ще мязате на онзи турски бей, който отишълъ на гости на единъ бѣлгарицъ, той му далъ една хардалиякоято малко рѣже, слѣдъ като попилъ, станалъ веселъ. - Чорбаджи, искашъ да свиря. - Свири. А починалъ той. Казва: чорбаджи, искашъ да играя. - Играе казва; ефенди, свободенъ си. - Дай, казва, още отъ сладкото. И тамъ - този турчинъ ако не бѣше пилъ хардалие, щѣше ли да играе и пѣе. Вие ще кажете: хубаво томъ се напили съ хардалия. Онзи момъкъ, който се държи за колана на нѣкоя мома, не е ли пилъ хардалия? Хардалие пилъ, ищо повече. Сега злото не е тамъ.

Това са елементи, които са влязли вътре, какви са последствията? Сега да пръвдемъ, да кажемъ, ти приемаш едно ново учение. Новото учение пръд полага, че ти си приелъ нъщо утебе, хващащ се за новото учение играешъ¹⁰. Питамъ: какви ще бъдатъ резултатите. Ози, като минали 2, 3, 10 години казва: не върви тази работа. Че не е ли пакъ смътото, като Иванъ Веслай, който три дена слъдъ като се оженилъ¹¹, сърца го единъ неговъ приятель, реформаторъ, уменъ човѣкъ, на хората акълъ дава, не може да разбере една жена, уменъ англичанинъ, реформаторъ човѣкъ, тукъ въ методическата црквa, методистъ съ негови последователи, казва на приятеля си: не си струва човѣкъ да се жени. Не си струва да научи единъ урокъ. Иде при него младъ човѣкъ, слушай, казва; искамъ да ми дадешъ единъ свѣтъ, намѣрихъ въ твоите цркви една отлична сестра, много мисе хареса, искамъ да се оженя, та е на до=рата въ црквата. Казва му: тя съ Христа може да живѣе много добъръ, но не и съ тебе. По своята лична опитност говори. Тя съ Христа може да живѣе или казано на наученъ езикъ: въ него и въ нея нѣма ония подходящи черти на земята¹² какво вие мислите едно деликатно сѫщество може да го впрѣгните да оре и да копае? Казва: може да се научи. Докато се научи да оре и да другия копае, ще замине въ енен свѣтъ. Никой пакъ казвате: ще свикне. Азъ не прѣпоръчвамъ страданията. Страданията си иматъ своята граница. Страданията на моите хора пращатъ на оня свѣтъ. Малко страдание, разбирамъ, но да се излага човѣкъ на голямо страдание, не е умно¹³ ега всичкиятъ страдание, които вие имате, азъ не ги наричамъ още страдания. Има известни страдания, не сѫ страдания. Страдание е, запримѣръ, единъ човѣкъ го лишатъ отъ материални блага нѣма къща, наследството му взематъ, слѣдъ туй го изолира обществото, прѣслѣдватъ го, никъдъ не може да си намѣри място, той отива да живѣе въ нѣкоя пещера тѣй, както зайци¹⁴, лисици¹⁵, вѣлци¹⁶. Това съ лошитъ форми, лоши¹⁷ условия на живота, които може да се създадатъ¹⁸. Питамъ сега: по кой начинъ вие може да поправите вашия животъ? Но животъ¹⁹ не може да се поправи. То е философия. Не внасяйте въ живота оньзи взривни елементи, които може да произведетъ взривъ, вие на глицерина не внасяйте азотъ. Оставете този елементъ свободенъ, издете азота, оставете той да се дѣйствува, защото иначи ще създаде взривъ. Мнозина мислятъ, че свѣтъ²⁰ е така създаденъ²¹. Какъ е създаденъ свѣтъ²²? Ние още не знаемъ, какъ Богъ е създалъ свѣтъ. Ние казвамъ положително трѣбва да знаемъ, по какво се отличава направления свѣтъ на Бога, както вие го виждадете познавате. Азъ да ви дамъ на физическото поле

Нѣцо, което е отъ Бога направено, ще бѫде като слѣдното: ще дойде
единъ човѣкъ, който е рѣмено отъ Бога да ви посѣти и него денъ, денътъ ще
бѫде хубавъ, нѣма да има нико единъ облакъ, ясно ще бѫде врѣмето, слѣнцето
него денъ ще изгрѣе най-хубаво. Тъ двора ви ще има ~~нижки~~ птички, кучета
нѣма да лаятъ ~~на~~около, пѣтлитъ ще пѣятъ хубаво, трѣвитъ ще израснатъ, цвѣ-
тата него денъ ще започнатъ да цвѣтятъ. Този човѣкъ, който иде въ този денъ
той иде по Бога ~~Лъкъ~~ ако онзи, който дойде да ви ~~пѣ~~ посѣти и него денъ се
набератъ всички облаци най-тѣмни на хоризонта, птичкитѣ не пѣятъ, куче-
тата цѣлния денъ лаятъ, яви се буря, прахъ, това, онова, тази работа нико нѣма
да излѣзе. Азъ да ви врачуваамъ. Ако вие се вѣнчавате него, таково ще бѫде
вѣнчаването като деня, ако вие кръщавете, то ще бѫде като деня; ако ви на-
значаватъ на служба, службата ви ще бѫде такава. Хубаво, колцина отъ васъ
сте назначени по този начинъ? Вие за бѫдаче гледайте така да бѫдете наена-
ченникогато ни кажатъ да зопчнемъ една работа, ти чакай деня. Не си изѣйрай
какъвъ и да е денъ. Чакай онзи най-хубавиятъ денъ, тогава започни работа.
Ако твоята работа не вѣви благополучно, тогава ако се яви единъ денъ,
ще седнешъ ще разсѫждавашъ отъ невидимия свѣтъ да те освѣтлять да може пакъ
да изправишъ живота си. Трѣбва да се изправи животътъ. Азъ гледамъ толкова
години между васъ, нѣма една философия, азъ поне не съмъ срѣщналъ, толковъ
години стоя между васъ, рѣдко съмъ срѣщналъ нѣкой да ми говори нѣщо добро
за другитѣ. Азъ туриамъ една десета отрѣнитети положително, а деветъ де-
сети положителенъ отрицателно, негативно. Старновъ ~~типъ~~ който и да е, ще каже:
ние не сме дѣбъръ народъ. Хубаво съгласенъ съмъ. Тя тази сестра не разби-
ра, завѣяна. Слѣдъ ней дойде друго, тя казва за първата, че и тя е завѣяна. Тя
говори за другитѣ, но и за нея казватъ, че е завѣяна. Всички ще завѣяни;
че има малко завѣяни, право е. Тъ, като си заминатъ, казвамъ си: азъ, който ви
изследвамъ и азъ съмъ завѣянъ малко. Защото, ти, като идлѣдвашъ завѣянитѣ,
какво ще спечилишъ? Съ години ходихъ, мѣрихъ главитъ на тия завѣянитѣ бѣлга-
ри. Казва: що си губишъ врѣмъ то сътия завѣянитѣ бѣлгари? Хубаво, ще позная, че
този такавъ, онзи е такъвъ, какво ми вбира мене въ работа, че неговата гла-
ва е такава, казвамъ: завѣяна работа. Но азъ съмъ ученъ, казвамъ: отъ тия завѣяни,
азъ ще извадя едно правило за себе си, какъ може да поправя своята
глава. Законъ ще намѣря. Азъ знамъ, запримѣръ, кое накарало бѣлгарина да има
дебела глава, азъ знамъ причинитѣ, които изопачили неговата религиозно чев-
ство. Отъ залечни врѣмена знамъ, съ какво се е хранилъ, какъ живѣтъ е живѣлъ
послѣ знамъ законитѣ, какъ се образуватъ тия слабости, неговата трѣдостъ,

упоритостъ, своенравие, послѣ знаѧ причинетъ отъ дѣ се е родило това лошото сърце, знаѧ, защо не му нѣрви напрѣдъ. Много работи знаѧ. Много дани взехъ, турихъ въ моята торба, прилагамъ вътре въ себе си, каквото искамъ правя.

Казвамъ: Божия работъ, Господъ да го поправи, пакъ азъ поправямъ себе си. Вашиятъ животъ не се опрѣдѣля, че вие сте българи. Колективитета на единъ народъ може много пъти да опрѣдѣли направлението на единъ човѣкъ. Но всѣ-
ко-
года единъ народъ не може да ограничи. Всѣки единъ индивидъ е свободенъ да излѣзе изъ лошите условия на народа. Може по нѣкой пътъ, но може да излѣзе. Кръвъта, която тече въ единъ народъ, е създала известни елементи. Българската кръвъ се различава отъ английската, българската кръвъ се раз-
личава и отъ френската, различава се и отъ гръцката. Запримѣръ, каква е разликата между българина и гърка. Коя е причината, защо българътъ и гърци-
тъ не може да се обичатъ? Защото гъркътъ, като подчинилъ съ своята култу-
ра римляните, ходилъ въ римъ взелъ отъ гръцката култура нѣщо и станало мини-
машъ. И като философъ не е. Когато гъркътъ иска да играе ролята на единъ
гений, българинътъ казва: не я играй. Българинътъ е скованъ, че на гърка му-
липсва нѣщо, една пета липсва. Всичко може да говори, но каквото обѣщае, не
може да изпълни, може да изпълни съмнѣнието едно да изпълни, или не. Въ мо-
рално отношение това е една слабостъ у тѣхъ. Българинътъ, като обѣща по-
ще изпълни. Но отличителната черта у гърка е именно въ тази линия той раз-
вилъ хубавото и красивото въ себе си, изкуството развиъ той.

Гъркътъ казва: въ духовните работи нѣмашъ успехъ, но въ кресивото. Въ туй
отношение е цѣнна гръцката култура. Той туря сънки на нѣщата, той създава
хубаво, красивото.

Нѣкои отъ васъ доколко може да уцѣлите въ вашите убѣждения да кажемъ въ този животъ имъ те известни убѣждения въ слѣдния сѫщите ли убѣждения ще ги имате, които сега имате, или въ двѣ, или въ три прѣраждания. Вие, къ то идете въ другия свѣтъ тия убѣждения, които сега имате, ще продъл-
жатъ, или ще кажете: то е празна работа, не трѣбва да се занимаваме съ това учение, трѣбва да вземемъ нѣкое друго учение. Защото заблужденията въ другия свѣтъ сѫ още по-голѣми. Православниятъ въ другия свѣтъ е още по-
голѣмъ фанатикъ. Нѣкои отъ васъ много се лъжатъ, като казватъ: като отиде тамъ въ другия свѣтъ, ще се просвѣти. Нѣкои се поправятъ, но нѣкои ставатъ още по-голѣми фанатици. Къ то се върнете, ще кажете: азъ видѣхъ православни,
католици. Правословните въ другия свѣтъ иматъ много по-голѣми цркви.

Католиците още повече. Тогава, като идеш вън от свѣтъ, ти видялъ ~~их~~ ^и онъ свѣтъ на католицизма, на православието, ти Божия свѣтъ не си видялъ, ти вътози свѣтъ не си ходилъ. Човѣшкото си видялъ, не си влязълъ въ общение съ светинитъ да видишъ, какви сѫ Божествените храмове. Светинитъ се отличаватъ съ туй, че тъ иматъ предъ видъ доброто на всичките хора, всичките народи сѫ еднакви за тѣхъ. Еднакво е разположението. До лѣ, тогава какво правило изваждате? Егъ вие ще се спрете да кажете, какви трѣбва да бѫдемъ ние. То не е важенъ въпросъ. Какъ трѣбва да постъпимъ споредъ новите мѣри. Запримѣръ азъ снощи слушафъ тази пѣвица. А мене, като ми разправяха, пласъ, всичко ту задигавъ се, отивамъ, тѣй както ми я представиха на циганка мязала. Още като я видяхъ, казвамъ, не мяза на циганка. Една жина възпитана, виждамъ низко чело, но има такътъ съобразителностъ въ нея, суетна е, но въ нейния гласъ споредъ мене липса ~~и~~ нѣщо единъ елементъ, хубавъ гласъ, силанъ, високи тонове взима, но липса ~~и~~ нѣщо единъ тонъ на изражение. Тази публика може да се радва, по-хубавъ гласъ не може, тия хора не биха издържали. Тя издържа въндо врѣме, една минута, двѣ минути. Казвамъ: съ този гласъ на необуто биха те върнали назадъ. Ние сега говоримъ за идейното пѣне. Има основни нѣща въ тоноветъ. Има истински тонове, които трѣбва да се взематъ. Трио ще има. Всѣки гласъ си има свѣтъ масабъ. Много хора се спѣватъ, като се върнатъ казватъ: не може да пѣмъ. Тѣ се спаватъ, може да пѣмъ за себе си. Оне да пѣмъ по нѣкой пътъ за себе си, да изпѣмъ една пѣсень за себе си. Или, като дойде единъ пѣвецъ, защото азъ считамъ човѣшкиятъ ларинксъ една арба, единъ инструментъ, които Богъ ти е далъ. Ти самъ не може да свиришъ, като дойде нѣкой трой приятель, каки: да вземе твой инструментъ да посвири дѣ попѣ на другите. Азъ знамъ, когато хората пѣятъ, пѣятъ много хубаво нѣкой пътъ. Казва: едно врѣме пѣхъ единъ денъ много хубаво, но не помня. Всѣки човѣкъ има си единъ денъ, когато е пѣлъ, оттамъ настѫнне не може да пѣе вече. Казвамъ: хубаво е сега всѣка една дарба, която е дадена на човѣка да се радвила. Сега запримѣръ тази пѣвица е надарена, тя е умна, тази пѣвица не може да даде на свѣта всичко туй споредъ нейното разбиране. Тя има нѣща заложени, които за бѫдаще, че се развиятъ. Азъ я виждамъ двойно едно същество: едно същество вътрѣ, като излѣзе на тази публика пѣ, едно друго чувство казва: трѣбва да извршишъ своята длѣжностъ. Умна е подредила е систематически пѣснитъ вървятъ. Най-първо излѣзе съ една прости пѣсень, следъ туй се увеличи темпа и накрая завршиването на пѣнето, англичанитъ казватъ:

Значи не е глупава, играе ролята хубаво. Ето една жена, която постигва по всички правила, които природата изиска. Ако сте на нейно място, казвате: както Господъ нареди. Значи Господъ трябва да ти нареди програмата на концерта. Трябва вие да наредите номерата, които ще пъете. Той ще реди, пътъ вие ще изпълните. Вие ще наредите вашата програма, тогава Той ще корегира, веднажъ каже: другъ номеръ. Послѣ ще турите пакъ ще прѣгледа, пакъ каже: другъ номеръ, 4, 5 дѣй пуди ще прѣгледа чакате ходите на десетия пътъ, той ще може сега, ке корегира. Считате, че всѣки денъ ви може да дадете по единъ концертъ. Всѣки денъ ще правите вашата програма, най-малко въ мѣсяца по единъ концертъ ще дадете, въ година най-малко 12 концерта ще дадете. Ако всѣки единъ мѣсяцъ вие имате идиенъ денъ, въ който програмата да е тѣй отредена, както Богъ прѣдвидѣлъ, то не бѫде една велика сила въ живота ви въ всѣко отношение. Защото за да бѫде човѣкъ идеалъ, философъ, поетъ въ какъвъто и да е отношение, той трябва да има душевни извѣстно двѣхновеніе. Имашъ ли вѣхновеніе, всичко може да постигнешъ, нѣмашъ ли вѣхновеніе, нищо не може да постигнешъ. Сега чѣкой отъ васъ да му кажатъ да пѣе, за кого ще пѣе. Тогава пѣнето въ природата за кого е турено. Какво е вашето прѣдположение, защо е турila пѣнето. Тонира. Ние сме намѣрили, че пѣнето тонира иѣщата, обновява, примирява, събира хората на едно място, улеснява ги. То е едно здравословно състояние на чувствата. То е основенъ тонъ на живота. Когато човѣкъ иска да живѣе добро, чомъ пѣешъ, всичко вѣрви добре, не може ли да пѣешъ, не вѣрви пѣнето и въ религията и духовните хора всички пѣятъ. Даже Христос изѣй иѣколко пѣсни. Сега не искамъ да критикувамъ, искамъ да изложа обективно фактитѣ. Защото, когато човѣкъ критикува, туря съ своитѣ си вѣзгледи. Азъ не искамъ да туря моя вѣзгледъ, искамъ да изнеса фактитѣ, както сѫ, всѣки единъ отъ васъ може да тѣлкува, както обича. Колкото по-правилно тѣлкува, толкова по-добре да него. ашото не само азъ тѣлкувамъ. Защото, ако азъ тѣлкувамъ правилно, за мене, ако и не тѣлкувамъ правилно, пакъ е за васъ. Всѣки човѣкъ се ползува толкова, колкото правилно тѣлкува проявить на природата, или проявить на Бога. Човѣкътѣ иѣща сѫ второступени.

Казвамъ сега, вашето махало, какво говори. Може да почерпите отъ кладенца вода. Кажете сега, какво правило турите. Или кое е най-важното. Кажете: най-доброто правило, което вие имате. Слѣдѣ като говоря, ако вашиятѣ книги сѫ отворени, ако всичкията коя дѣлъ падалъ на написаната книга, има опасностъ написаното да се развали. Едно правило: когато говори кой и

15

да е ораторъ,кой и да е професорт, затворете вашите книги, слушайте. Щомъ държите книгата отворена, може да се накваси. Сега държте вашия книж свещени книги, сравнявайте, ще напишете, каквото можете. Има места, дъто може да напишете някои работи. Но, когато вали дъждъ, не изнасяйте книгата навън въ дъждовно време да четете. Когато вали дъждъ, когато има прахъ, пакъ не четете. Когато няма нито едно облаче, когато времето е хубаво, излязте навън. Човекъ, който иска винаги да биде свободенъ, така тръбва да постъпва. Занимавайте се винаги съ това, което е реално. ако изгръва слънцето, ясно ли е времето, или не. Сръдни онни хора, които съ весели, като сръднешъ един човекъ ако има изгръвъ, гледай го, ако няма, остави го, не го спирайте. Азъ, като сръд на хората ~~нужни~~ има които няма изгръвъ не ги гледамъ. Заоблаченъ, няма изгръвъ, оставете го, нека се справя съ своя умъ. Той самъ не харасва изгръвъ си. Той не е отговоренъ заради него, така дошло съчетанието. Щомъ има хубавъ изгръвъ, пакъ не зависи отъ него, този човекъ има благоволението на небето, спри се и вижъ изгръва на ози човекъ. За мене, когато хората правятъ погръшки и когато проватъ добро, нито едното положение, нито другото е тъкно. Само че погръшката е тамъ, че не оцъняватъ. Нашата погръшка е, че ние не оцъняваме, защото, ако бащата е светия и майката е светия, всички изгръви съ бихъ свети, най-хубавиятъ изгръвъ. Но, ако изгръвътъ на баща ти и майката ти съ тъмни и твоите изгръви те няма да се различаватъ. каквото е изгръвътъ на баща ти и на майка ти, такъвъ ще биде и твоите изгръви. Или каквото мисля баща ти и майка ти, таково ще мислишъ и ти. Затуй разучните същества, като слизатъ отгорѣ, се молятъ, Господъ да има даде добри родители, тъ да мислятъ добре и той да мисли добре. Или казано на другъ езикъ: всички търговецъ се моли да му дадатъ здрави човали, че да тури житото си, човалитъ да не бхдатъ скъсанни да тече. Всички се моли да има здрава, суха кожа, че, като тури житото да се не овлажни. Всички тръбва да имате здраво тѣло.

Сега азъ често слушамъ някои казвания: Учителятъ говори точно това, което азъ мисльхъ. Много гърьшите никога азъ не говоря, както вие мислите вие така мислите. е се лъжете. Нито вие говорите, както азъ мисля, не ни най-малко. Азъ имамъ за целъ да изясня единъ велики Божий законъ, не да изясна азъ какво мисля, нито да изясна вашата Философия, какво вие мислите. За мене вашата Философия е ваша Философия, моята Философия е моя Философия. Казвамъ: четете: еди коя си ги ~~живи~~ книга. Ама какво проповѣдвалъ, какво училъ Христосъ? Казвамъ: четете Евангелието. По-хубаво отъ туй няма какво да се каже. Казвате: той Христосъ и петьтъ дѣвици, какъ разбирате, какво е казалъ?

Ама ти какъ го разбиращъ? моето разбиране е заради мене. Моето разбиране не може да биде твое, въ моето разбиране има една специфичност, която не може да биде твоя. Ти какъ разбиращъ Божия любовъ? То е специфично, въ моето разбиране може да има една специфичност, която искам да не може да прѣдамъ, се ще липсва нѣщо. Можи въ вашето разбиране и вие не можете да прѣдадете. Искам да ме убѣди, че много мисли. Ти мислишъ, но се на земята седишъ. Ти, като мислишъ, твоята не е толкова силна, че да се дигнешъ надземята. Икони светии слѣдъ като 20, 30 години съ мислили, съ молитви да се дигатъ надъ земята. Голяма сила, да елекне човѣкъ. Овѣкъ може да се дигне на единъ метъръ, на два, три, петъ, шестъ метра. Като прѣдстане да мисли, слизаш долу. Сега ѝ кой отъ васъ се е дигналъ на единъ пръстъ. Икона ще каже, нѣкакъ безъ малко се е дигналъ единъ пръстъ. Не той се е дигналъ на пръсти. Не на пръсти, но да се подигнешъ единъ пръстъ и да чувствувашъ, че не си на земята. Казва икона: азъ чувствувахъ, че не бѣхъ на земята, дигналъ се бѣхъ. Трѣбва икона да измѣри съ единъ сантиметъръ, че е фактъ да се види. Единъ капиталъ трѣбва да биде положителенъ. У насъ трѣбва да има положително, сега това, което ви говоря, не го вземайте за васъ. То не се отнася за васъ ни най-малко, сега азъ не говоря нито на единого отъ васъ, азъ говоря на една публика друга, нито за единъ отъ васъ не говоря. Има една друга публика, която вие не виждате, химъ не я виждате, на нея говоря. Тъ ме гледатъ много сериозно, казватъ: бамбашка. Тъ ме гледатъ много замислено. Тъхъ нито мисли се прѣдаватъ на васъ. Вие сѫдете спокойни. Вие считайте, че всичко сте разбрали, тъ не разбиратъ. Казватъ: мислѣхме, друго да каже. Казвамъ: не може, понеже тъзи съ. Друго че не може да се каже. Вие ще разберете, тъ мислятъ. Хубаво, сега, азъ като кажа, че тукъ има една публика, вие изведнажъ мислите, какви съ тъ. Вие какво мислите, салона е пъленъ съ ангели? Никакви ангели нѣма. Съ светии и светии нѣма. Пророци? – И пророци нѣма. Обикновени, по-долу отъ васъ. На тъхъ говоря. Който има трѣбва да даде. Богатиятъ е богатъ и сиромахътъ е богатъ. Ако всичкитъ хора бѣха богати, богатството нико нѣмаше да струва. Учениятъ е ученъ при невѣжия, и той има възможностъ да биде ученъ. Сега за васъ кое е? За да видимъ. Има нѣщо, което нѣма да приемете, малко безвѣрници сте, азъ съмъ ясновидецъ, че ви кажа нѣщо, което нѣма да приемете: вие сте много добри хора, като васъ никога не съмъ срѣдалъ, вие сте първи по рада си, които съмъ срѣдалъ досега, по-добри хора нѣма. Ето нѣма да вѣрвате. Сега ще кажете: ето вижъ, какъ ни подиграва. Ето не вѣрвате. Като кажа другото, което вие сами си казвате, него вѣрвате.

Сега това, което ви говоря, не го вземайте за васъ. То не се отнася за васъ ни най-малко, сега азъ не говоря нито на единого отъ васъ, азъ говоря на една публика друга, нито за единъ отъ васъ не говоря. Има една друга публика, която вие не виждате, химъ не я виждате, на нея говоря. Тъ ме гледатъ много сериозно, казватъ: бамбашка. Тъ ме гледатъ много замислено. Тъхъ нито мисли се прѣдаватъ на васъ. Вие сѫдете спокойни. Вие считайте, че всичко сте разбрали, тъ не разбиратъ. Казватъ: мислѣхме, друго да каже. Казвамъ: не може, понеже тъзи съ. Друго че не може да се каже. Вие ще разберете, тъ мислятъ. Хубаво, сега, азъ като кажа, че тукъ има една публика, вие изведнажъ мислите, какви съ тъ. Вие какво мислите, салона е пъленъ съ ангели? Никакви ангели нѣма. Съ светии и светии нѣма. Пророци? – И пророци нѣма. Обикновени, по-долу отъ васъ. На тъхъ говоря. Който има трѣбва да даде. Богатиятъ е богатъ и сиромахътъ е богатъ. Ако всичкитъ хора бѣха богати, богатството нико нѣмаше да струва. Учениятъ е ученъ при невѣжия, и той има възможностъ да биде ученъ. Сега за васъ кое е? За да видимъ. Има нѣщо, което нѣма да приемете, малко безвѣрници сте, азъ съмъ ясновидецъ, че ви кажа нѣщо, което нѣма да приемете: вие сте много добри хора, като васъ никога не съмъ срѣдалъ, вие сте първи по рада си, които съмъ срѣдалъ досега, по-добри хора нѣма. Ето нѣма да вѣрвате. Сега ще кажете: ето вижъ, какъ ни подиграва. Ето не вѣрвате. Като кажа другото, което вие сами си казвате, него вѣрвате.

казвамъ нѣщо, което за васъ се отнася, казвамъ едно нѣщо, че сте много добри. Богати сте, пѣкъ сте гениални, по своя умъ всички сте гений, талантливи съ най-голѣми дарби, които съмъ срѣдалъ. Сега блажени вѣрующи. Има нѣщо, което хората не вѣрватъ. Питамъ сега: не сте ли повече отъ гений. Че генинътъ съ нищо прѣдъ васъ. Нѣкой отъ васъ тъкъ толковъ вѣрующи, че се раздѣлите на два лагера. Единъ ща кажете: знаешъ, какво казва учителътъ. Не туряйте ту за авторитетъ. Какво казвамъ? ^Уий, което казвамъ, вѣрно ли е? Приемате ли го? Азъ зная, какво приемате. Азъ изказвамъ една истиня, която е вѣрна, вѣрна е само при дадени условия. Защото по какво се отличава единъ гений. Както разправятъ ученинътъ хора, обществото го създава. ^Защото баща му! дѣдо му, редъ поколения десетъ 15 поколения дѣди и прадѣди работили, и той е изразъ на тази гениалностъ. Тъй юто отъ научно гледище, че не е едно усилие негово. То ѝ е общъ изразъ на редъ поколения, които съ работили. Вие сага сте гении непроявени. Слѣдователно, ако ви туримъ въ едно общество благоприятно, вие ще се изявите. Ако събера 10 души около васъ музиканти, или 100 души хора първокласни музиканти, всѣки отъ васъ може да го направимъ пѣвецъ, пѣвецъ по-гениаленъ отъ тази пѣница. Та всѣки единъ отъ васъ, ако го туримъ на топлина, всѣка една семя, като се стопли, ще се разтвори. При тия добри условия, които може да ви се дадатъ, може да се проявятъ гении сте, ако при добри условия не може да се проявятъ, не сте гении. Азъ и искаамъ, като ви казвамъ това, да кажете; той ни похвалява, хубаво говори за насъ. Искамъ само да констатирамъ единъ фактъ. Но взимамъ думата добро пощества, не по дѣла. ако е за постъпки, че постъпвате добре, азъ не говоря, че сте добри по сѫщество, тъй както сте въ природата. Азъ разбирамъ доброто като единъ непрѣрывенъ актъ на природата, но за отдельните постъпки азъ въпросъ не правя. Възможностите, които съ скрити въ вашата душа, нѣмѣ нѣкой, който да не желае доброто, слѣдъ като направи, една погрѣшка, той се разкажива. Казвамъ: най-хубавото всѣки си го мислилъ. Кой отъ васъ не е мислилъ хубави и велики работи да облагодѣтелствува цѣлото човѣчество, кой отъ васъ не е мислилъ да бѫде като Христа да спаси човѣчеството, азъ съмъ го чувствувалъ, той е хубавъ поривъ. Той иска да бѫде като Христа. Азъ никъ желалъ всички да бѫдете като Христа. Тъкъ съ като него, но не сѫ проявени. Казва апостолъ Павелъ на едно място: Всички ще бѫдемъ подобни нему. Ние сме подобни, но тогава ще има друго подобие.

Та сега ильта въ моята рѣчъ бѣше за другите. Казвамъ приблизително тѣ съ по-долу отъ васъ. Понеже вие сте проявени гении на земята, онѣзи, които ме слушаха бѣха непроявени. Вие сте проявени гении. Ами че слѣдъ

18

връме може да ви сръдна във нѣкое поколение и да не ви позная. Сега кое бѣше заради васъ. Най-слѣднитѣ ученици нека го каже, кое бѣше заради васъ отначало. Правилото, какви бѣхте. — По добри хора отъ васъ нѣма. Вие туй трѣваше да го подпишете съ двѣтѣ ръце. Но добри хора отъ васъ нѣма, вие го възмете! Богъ ви е направилъ по-добри хора отъ васъ не може да направи. Казва: че ако е така, защо азъ не се проявявамъ. То е твоя погрѣшка. По-добри хора отъ васъ Богъ не можеше да направи. Защо не се проявявате, то е ваша работа. Останете съ мисълъта, че вие сте най-добрите хора. Защото, ако туй не приемете, азъ може да обрѣна значитѣ. Но е по-хубаво да се каже, че сте най-добрите хора, или.. Това е здравословно състояние на човѣка, къмъ което човѣкъ се стреми. Другото е неестествено положение, то е случайно, вметнато. Когато човѣкъ тури, азъ съмъ най-добъръ, не въ останките съмъ най-добъръ. Свѣрзанъ съмъ, всѣкога, когато видя доброто въ когото и да е го видя, азъ го разбирамъ. Туй предразположение, че виждамъ доброто навсѣкъдъ, азъ съмъ най-добрите човѣкъ. Въ дадения случай, когато съзнавамъ, че съмъ най-добрите човѣкъ, навсѣкъдъ съзнавамъ, че всичко, което Богъ е направилъ е добро, тогава съмъ най-добъръ. Когато съзнавамъ, че свѣтътъ не е направенъ, както трѣбва съмъ най-добъръ. Когато съмъ благодаренъ на всичко, азъ съмъ най-добрите. Туй подразбирамъ практически. Всичко върви туй, казвамъ: свѣтътъ е добъръ. Защото има единъ човѣкъ, когото вие не обичате, има другъ, когото обичате. Има нѣкой човѣкъ, азъ не го харесвамъ, има другъ, харесвамъ го, готовъ съмъ житията си да дадете за ради него. Каждъ е погрѣската, въ този, или въ мене. Азъ мисля онзи, който познава джихитѣ всѣкога е на правата страна. Който гледа лошото съ на лошата страна. Чиновници която сте може да ви глобятъ, но ще знаете, че сте много добри хора., отъ много добритѣ хора сте. Останете съ мисълъта, че сте много добри хора и да се проявите да станете такива. Не станете добри, но да се проявите като добри хора. Като дойде, поврвате, че може да се проявите, понеже имате условия. Не чакайте да ви докажемъ, да попишемъ Ферманъ. Ферманътъ отдавна е подписанъ. Основната мисълъ, трѣбва да знаете, че онова, което Богъ ви е далъ е повече отколкото вие може да оцѣнявате. Туй, което сме сега, сме повече, отколкото ние оцѣняваме. Тази е правата мисълъ, Туй, което сега носимъ съ себе си е повече отколкото ние оцѣняваме и прилагаме въ живота. Като оцѣнимъ това, което сега имаме, че дойде въ бѫдаще ще се приложи на това, което сега имаме.

Размишление.

Оварилъ си ни съ Любовъта си, и виждаме чуднитѣ ти дѣла!